

[Fogh Rasmussen]

For at angive størrelsesordenen og dermed også understrege fejlen i hr. Kaj Poulsens ræsonnement kan jeg sige, at den besparelse, vi opnår på grundkapitalen, er på 220 mill. kr. for en årgang, mens den årlige merudgift, der er tale om til det ny begreb afdragsbidrag, alene er på 11 mill. kr. om året for en årgang på 9.000 boliger. Så kan man regne på, hvornår linjerne skærer hinanden, men der er altså ingen som helst tvivl om, at det vil være adskillige år, før det er tilfældet, og hr. Kaj Poulsen har altså ikke ret i sin kritik.

Så skal jeg også sige, at vi stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet. Vi kan ikke støtte forslagene om at udvide kvoten for almennyttigt byggeri fra de 9.000 boliger, regeringen har foreslået, til de 12.000, som socialdemokratiet har foreslået. Tilsvarende må vi afvise udvidelsen af kvoten for ungdomsboligbyggeri. Vi mener simpelt hen ikke, at der er behov for så stor en kvota. Jeg kan i øvrigt også henvise til, at boligministeren ved flere lejligheder har tilkendegivet, at der skal ske en bedre udnyttelse af de kvoter, som allerede er fastsat, derved, at vi gennem nye finansieringsordninger for byggeskader og mere hensigtsmæssige metoder til løsning af ældre kollegiers økonomiske problemer osv. fremover skal kunne undgå, at man som kompenserende besparelser for den slags udgifter skal skære i kvoterne. Vi føler altså ikke, at der er behov for en sådan kvotaudvidelse, og vi må i øvrigt også afvise tanken om, at der skal fastsættes kvoter for 2 år ad gangen. Specielt i den nuværende, lidt tøvende, lidt usikre konjunktursituation kan det være meget fornuftigt at have årlige kvoter, der giver anledning til, at man hvert år kan nyvurdere situationen.

Vi kan altså støtte de ændringsforslag, der er stillet af boligministeren, og må afvise alle de øvrige ændringsforslag.

Pelle Voigt (SF):

Hr. Fogh Rasmussen nævnte med fremdragelse af en række eksempler, at de forslag, der nu er til behandling, er udtryk for regeringens samlede boligpolitik, og af samme grund som venstre og hr. Fogh Rasmussen agter at støtte de forslag, fordi man støtter den generelle boligpolitik, agter SF at gå imod regeringens forslag.

Det er vores opfattelse, at man i den nuværende situation i byggeriet ikke på nogen som helst måde kan retfærdiggøre den rene sparepolitik, som regeringen lægger op til, og at dette lovforslag, selv hvis det skulle lykkes for regeringen ikke at fremprovokere en yderligere nedgang i byggeriet, ikke er tilstrækkeligt. Der er tværtimod brug for en kraftig forøgelse af byggeriet, så bolignøden kan blive afhjulpet, så flere kan komme i arbejde. Det må efter vores opfattelse, sådan som vi nævnte det i debatten i går, først og fremmest ske igennem en kraftig forøgelse af kvoten for det almennyttige byggeri.

En støtte til den politik, som regeringen lægger frem i form af en samlet serie ændringsforslag, vil også betyde, at man cementerer den nedskæring af den almennyttige kvota, som er blevet gennemført på det sidste i et samarbejde mellem regeringspartierne og det radikale venstre. SF har flere gange både her i salen og i form af forslag foreslået en forøgelse af kvoten for det almennyttige byggeri. Vi har ikke denne gang ment, at det var rimeligt at stille ændringsforslag til en forøgelse af denne kvota i den størrelsesorden, som vi helst så, nemlig en størrelsesorden på i hvert fald 20.000 almennyttige boliger om året, men vil i stedet støtte det mere moderate ændringsforslag, som socialdemokratiet har stillet.

Jeg kan sige, at vi vil stemme imod samtlige af boligministeren stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslag nr. 7, fordi vi tidligere har støttet og finder det fornuftigt, at man gør det muligt for Landsbyggefonden at yde støtte til større og særlig udgiftkrævende opretningsarbejder.

Jeg kan meddele, at vi i øvrigt vil stemme for de ændringsforslag, som er stillet af socialdemokratiet, dog med en enkelt undtagelse. Det gælder ændringsforslag nr. 29 til § 93. SF er enigt med regeringen i, at de tilstande, vi har set i det almennyttige byggeri, peger på nødvendigheden af, at der sker en opstramning. Vi er uenige med socialdemokratiet i, at man nødvendigvis skal afvente den undersøgelse, som er i gang i boligministeriet om disse forhold. Men da SF selv agter, formentlig i begyndelsen af næste folketingsamling, at fremsætte forslag om disse ting, kan vi ikke på forhånd binde os til at afvente, hvornår man i boligministeriet måtte færdiggøre sine overvejelser om forholdene i det